

mají této náležitosti. Také nelze přehlédnouti, že útraty opatrovnictví, jak byly usnesením okresního soudu ze dne 12. prosince 1924 upraveny, t. j. penizem 106.513 Kč 75 h, uznány byly usnesením věřitelského výboru ze dne 25. března 1925 za pohledávku podstaty (§ 116 čís. 5 úp. ř.) a že provedení tohoto usnesení podle úpadkových spisů nebylo zapovězeno úpadkovým soudem (§ 95 (2), (3) úp. ř.). Že správce úpadkové podstaty má nárok na náhradu svých hotových výdajů a na odměnu za svou námahu, stanoví § 82 úp. ř., a že tyto jeho nároky jsou pohledávkami podstaty, které podle §u 47 (1) úp. ř. především mají býti zapraveny z podstaty, je zřejmo z §u 46 úp. ř. Právem však zdůrazňuje stěžovatelka v dovolacím rekursu, že z nejvyššího podání, docíleného zpeněžením věcí, náležejících k zvláštní podstatě, pokud se týče z dotyčné rozdělovací podstaty, mohou býti uhrazeny před oddělnými věřiteli jen takové pohledávky podstaty, které se na ni vztahují (§ 47 (1) úp. ř.), pokud se týče jen náklady v §u 49 (1) úp. ř. uvedené. Než o tom, které z nákladů a útrat opatrovnických, uznaných za pohledávku podstaty, pokud se týče z nákladů a útrat správce úpadkové podstaty vztahují se na úpadkovou podstatu všeobecnou a které z nich vztahují se na podstatu zvláštní, rozhoduje podle §u 47 (3) úp. ř. úpadkový soud, pokud se týče úpadkový komisař (§ 170 úp. ř.), vykonav potřebná šetření (§ 173 (5) úp. ř.), s vyloučením právního pořadu, a to i tehdy, byla-li věc, náležející k zvláštní podstatě, exekučně prodána, jak tomu jest v tomto případě. Tato příslušnost úpadkového soudu jest vylučná. Exekučnímu soudu náleží po případě upravení položek, o nichž užnal úpadkový soud, že se vztahují na zvláštní podstatu (§ 125 (4) úp. ř.). Bude proto nutno, o tom, které z účtovaných nákladů a útrat jak opatrovnictví, tak správce úpadkové podstaty, vztahují se na podstatu všeobecnou a které se vztahují na podstatu zvláštní, před nařízením nového rozvrhového roku vyžádati si (§ 55 odstavec třetí ex. ř.) rozhodnutí úpadkového soudu, by takto zjednáán byl zákonný podklad pro rozhodnutí, které z oněch nákladů a útrat sluší přikázati z jistiny 480.700 Kč, jejíž rozvrhem firma M. cítí se býti zkrácenou. Bylo proto dovolacímu rekursu uvedené firmy vyhověno, ovšem ne v míře plné, nýbrž jen způsobem uvedeným.

Návrh na přisouzení útrat dovolacího rekursu byl přes jeho částečný úspěch zamítnut, poněvadž právoplatným příklepem přestala úpadkyně býti stranou v exekučním řízení a řízení samo, změnivši tímto okamžikem svou povahu, rovná se nadále spíše řízení úpadkovému, z čeho plyne, že v řízení o rozvrhu nejvyššího podání právě tak, jak v řízení úpadkovém, útraty se nepřisuzují (úř. sb. býv. nejv. s. ve Vídni čís. 1464, kn. jud. 201 a sb. čsl. nejv. soudu čís 3386, 3702, 3703).

Čís. 5368.

Uhelná dávka požívá zákonného zástavního práva na dole s veškerým horním příslušenstvím; dávku za poslední tři léta ode dne příklepu zadrželou dlužno zapraviti z rozdělovací podstaty, i když nebyla zajištěna zástavním právem. Ustanovení §u 76 zákona čís. 220/96 nepřichází tu v úvahu.

Pohledávky bratrských pokladen nepoživají při rozvrhu výtěžku z dražby horního předmětu stejné přednosti s pohledávkami uvedenými v Šu 216 čís. 2 ex. ř.

(Rozh. ze dne 14. října 1925, R I 836/25.)

Soud první stolice přikázal nejvyšší podání za horní těleso eráru, rozvrhnuv je poměrně na uhelnou dávku a jinou pohledávku eráru. Rekursní soud k rekursu bratrské pokladny napadené usnesení potvrdil. **D ů v o d y:** Rekurentka přihláškou ze dne 16. června 1925 přihlásila veškeré svoje pohledávky úhrnem 3590 Kč 18 h výslovně v přednostním pořadí dle Šu 246 čís. 3 ex. ř., dle kterého pohledávky bratrských pokladen vzhledem k těm částkám, které držitelé dolů mají platiti a které od dělníků byly sice zapraveny, nebo jim ze mzdy sraženy, avšak do pokladny nebyly vloženy, nebo v ní scházejí, mají býti z podstaty zaplacený v pořádku tam uvedeném, před pohledávkami v Šu 216 čís. 4 uvedenými, tudíž až po pohledávkách čís. 1 až 3 tamtéž uvedených. Finanční prokuratura přihlásila dne 9. června 1925 nedoplatky uhelné dávky 17.158 K 85 h v pořadí přednostním, doloživši tuto přihlášku vykonatelným výkazem nedoplatků důchodkového kontrolního úřadu ze dne 22. srpna 1924 potvrzeným okresním finančním ředitelstvím k hotovému zaplacení, a pohledávku čsl. státu 163 Kč 10 h se zákonnými 7% úroky z prodlení od 1. července 1924 vkladem práva zástavního na vydražených nemovitostech pod b) pol. 50 zajištěnou v pořadí knihovním. Proti přihlášce té nebyl podán odpor, a kdyby se i přihlíželo pouze k oněm nedoplatkům uhelné dávky, které pocházejí z doby méně než 3 roky před provedením dražby a pokud bylo pro ně právo zástavní na prodané nemovitosti vloženo v době jednoho roku od splatnosti, nemohlo by se na pohledávky stěžovatelky, jí přihlášené ničeho z dražebního výtěžku dostati, protože by v každém případě vyčerpán byl přihlášenou uhelnou dávkou předcházející dle Šu 246 čís. 3 a 216 čís. 2 ex. ř. pohledávkám stěžovatelky, takže této dle Šu 234 a 213 ex. ř. ani nepřísluší právo, napadati rozvrhové usnesení rekurssem.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávněnosti. Uhelná dávka požívá podle Šu 40 zákona ze dne 9. dubna 1920 čís. 260 sb. z. a n. v doslovu čl. V. zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 296 sb. z. a n. zákonného zástavního práva na dole s veškerým horním příslušenstvím. Sluší proto uhelnou dávku zadrželou za poslední tři léta ode dne přiklepu zapraviti z rozdělovací podstaty v pořadí Šu 216 čís. 2 ex. ř. a to i tehdy, když nebyla zajištěna zástavním právem. Ustanovení Šu 76 zákona ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. zák. nepřichází v úvahu, jelikož uhelná dávka není ani daní výdělkovou ani jinakou přímou daní osobní a § 40, pokud se týče čl. V. shora uvedených zákonů takového omezení neobsahují. Přiklep byl udělen podle spisů dne 14. ledna 1925, přihlášená pak byla podle výkazu nedoplatků ze dne 22. srpna 1924 opatřeného doložkou vykona-

telnosti uhelná dávka od měsíce února 1922, tedy jen dávka uhelná, která podle Šu 216 čís. 2 ex. ř. má výsadní přednosti. Jelikož dávka tato činí s příslušenstvím požívajícím stejného pořadí úhrnem 19.743 Kč 53 h, tedy daleko přesahuje rozdělovací podstatu 2.228 Kč 19 h, není stěžovatelka ani dotčena tím, že prvý soud ve stejném pořadí přikázal na jinou pohledávku československého eráru 19 Kč 07 h přes to, že tato pohledávka byla přihlášena v pořadí knihovním, jak správně zdůraznil již rekursní soud. Na odůvodnění toho, že k dávce uhelné při rozvrhu nejvyššího podání, správně rozdělovací podstaty, vůbec nemělo býti přihlíženo, odkazuje dovolací recurs též na ustanovení Šu 172 ex. ř. citovaného v Šu 216 čís. 2 ex. ř., ale přehlíží jednak, že zadrželá uhelná dávka podle výtahu z pozemkové knihy částkami 4.087 Kč 10 h a 945 Kč 82 h, tedy penízem rozdělovací podstatu převyšujícím, zástavním právem byla zajištěna, jednak, že rekurentka není vymáhající věřitelkou, byť i v rekursu proti rozvrhovému usnesení neprávem se tak označila. Než stěžovatelka nemá pravdu ani v tom, že také pohledávkám bratrských pokladen přísluší výsadní pořadí podle Šu 216 čís. 2 ex. ř., a že jí tedy příslušela alespoň poměrná částka z rozdělovací podstaty. Jak sluší postupovati, když se rozděluje výtěžek z dražby dolu nebo jiného předmětu horního vlastnictví, stanoví § 246 ex. ř., jenž jest doplňkem Šu 216 ex. ř. Podle výslovného předpisu Šu 246 ex. ř. jest však zaplatiti pohledávky tam pod čís. 1—4 uvedené a mezi nimi na třetím místě i pohledávky bratrských pokladen před pohledávkami v Šu 216 čís. 4 ex. ř. uvedenými a ne snad před pohledávkami uvedenými v Šu 216 čís. 3 ex. ř. Z toho plyne nad veškeru pochybnost, že pohledávky bratrských pokladen stejné přednosti s pohledávkami uvedenými v Šu 216 čís. 2 ex. ř. nepoživají a že tedy návrh dovolacího rekursu na poměrné rozdělení podstaty mezi Československým erárem (uhelná dávka) a stěžovatelkou v zákoně opory nemá. Opačný názor nelze shledati ani v rozhodnutích nejvyššího soudu vídeňského, kn. jud. čís. 144 a 150, k nimž se dovolací recurs odnáší, ani se k němu nekloní nauka, která naopak hájí názor shora uvedený a za platnosti Šu 246 ex. ř. jedině možný (Neumann, komentář k exekučnímu řádu, Vídeň 1909—1910 str. 703; Lehmann, Die Zwangsversteigerung nach der österreichischen Exekutionsordnung, Vídeň 1906, str. 361 pokud se týče 378).

Čís. 5369.

Pozemková reforma.

Do usnesení, jímž určena náhrada, příslušející pachtýři (§ 43 a) náhradového zákona), jest pachtýř oprávněn si stěžovati.

Uznal-li vlastník nároky pachtýřovy na náhradu investic, meliorací a hnojiv, jest postupovati dle Šu 43 a), nikoliv dle Šu 50 a) náhr. zák.

Do náhradové knihy nepatří pohledávky, jež jest vyplatiti hotově. Rozvrhový soud musí v rozvrhovém usnesení ohledně každé jednotlivé pohledávky vysloviti, zda ji přikazuje k placení, či ku převzetí. Pouze hyperochu soud prostě přikáže a přenechá Státnímu pozemkovému úřadu, zda ji vyplátí hotově či zapíše ji do náhradové knihy. K hotovému placení jest kromě pohledávek veřejnoprávních přikázati jiné po-